

چهند سهرچاوه‌ی فارسی - بهشی دوو

۶. فرهنگ نظام (فارسی به فارسی)، تأليف سید محمد علی داعی الاسلام، بهرگی ۱، چاپی ۲، تاران، ۱۳۶۳ [۱۹۸۳]

بوکان: فارسی، (ب، وو، ک، ان) : زهدان و رحم[واته مندادان] زنان حامله را بیم بد که پیش از وقت زبیم او بدرآیند اجنه از بوکان

روونکردنوه: ئمهوهی لهم قاموسهدا به پیتی کاف نووسراوه، له راستیدا گافه بهلام له کوندا جیاواز ییمهک له نووسینی دووپیتی ک و گ دانهراوه.

بەلگەی منیش بۇ ئەم قسمیه له خواروه دا ، له قاموسی نەفیسی دەردەكمویت:

۷. فرهنگ نفیسی، تأليف مرحوم دکتر علی اکبر نفیسی (ناظم الاطبا)، جلد اول(ا - پ)، کتابفروشی خیام، تهران، ۱۳۵۵ [۱۹۷۶]

بووگان (Bugan)، اسم، پارسی، [بمعنی] زهدان و بچهدان و رحم و گلزار
که لیرهدا جگه له واتای مندادان، واتای گولزاریشی بۇ لیدراوتهوه بهلام له هەردوو حالتدا به پیتی گاف نووسراوه.

۸. آندراج، فرنگ جامع فارسی، تأليف محمد پادشاه متخلص به شاد، کتابفروشی خیام، تهران، چاپ دوم، ۱۳۶۳ [۱۹۸۴]

لەم سهرچاوه‌یدا، وشەکە به هەردوو شیوه‌ی بووگان و بووکان واتا کراوتهوه:

بۇوگان به ضم اول و کاف فارسی [واته گاف]، له سەركىشى خوبان، فارسی، [بە واتای] زهدان واته مندادان. شمس فخری له كىتىي "معيار جمالى"دا گوتۈويتى: زنان حامله را... "[ھەمان شىعرى پېشۈوتىر.

بۇوگان ناوى_شاروچكەیەکە له ويلايەتى ساوجبولاقى موکرى، دەلىن كەش و ھموايەکى خۆشى ھېيە و له "برهان [قاطع]دا به واتای گولزار هاتوه. [ئەگەر واپىت دەبى بە کافى عمرەبى بىت لەبەر ئەوهى "بووگان" واتای كان و مەعدەنى بۆنى خۆش دەدات].

بۇوگان به ضم، فارسی، چەشنە پېلاۋىكى ئاسنە دەيكەنە پى بۇ ئەوهى بەسەر بەفردا بىرقۇن و به واتای مالى بەفر [چالە بەفر؟] يش هاتوه.

۹. برهان قاطع، تأليف محمد حسن بن خلف تبریزی متخلص به برھان، بااهتمام دکتر محمد معین، جلد اول: آ - ث، امير كبیر، تهران ۱۳۶۲ [۱۹۸۳]

بۇوگان : به کافى فارسی، لەسەر كىشى خوبان، به مندادان دەگوتۈيت كە به عمرەبى پى دەلىن "رحم"، به واتای گولزارىش بىزراوه.

ھەروهە بورھانى قاطع، واتايەکى بۇ وشەی "بووک" ھىناوه كە بى سوود نىيە لىي ئاگادار بىن:

بوک و مگر: له سمرکیشی "کوه و کمر" به واتای "بوک" دېت و هاوچه‌شنی مهگمراه به واتای "بود که" و "باشد که" [= باوابیت، یا ئەگمەر وابیت]، به عمره‌بى "عسى و لعل"ى پى دەگوئریت.

